

GRAŻYNA M. WILCZYŃSKA* – LUBLIN

**KATALOGOWANIE PRZEDMIOTOWE
ŹRÓDEŁ TEOLOGII
(locorum theologorum)¹**

Teologia to dziedzina wiedzy, poznania będącego naukową refleksją nad objawieniem danym przez Boga i wyrażonym w poszczególnych prawdach wiary. Uprawiana jest przede wszystkim w związku z głównymi religiami świata (judaizmem, chrześcijaństwem, islamem) przez teologów – wyznawców tych religii². W teologii chrześcijańskiej wyodrębniamy teologię katolicką, prawosławną i protestancką.

Do istoty poznania teologicznego należy rozważanie wszelkich zagadnień w oparciu o objawienie. Dlatego posługując się myśleniem racjonalnym, metodami naukowymi odwołuje się ono także do źródeł specyficznych, właściwych jedynie dla tego rodzaju poznania. Są nimi księgi święte, a dla teologii katolickiej także nauczanie Ojców Kościoła – teologia okresu patrystycznego, nauczanie Urzędu Nauczycielskiego Kościoła – nauczanie papieskie, dokumenty soborów, dokumenty episkopatów.

Znawcy przedmiotu nie ograniczają specyficznych źródeł poznania teologicznego do tutaj wymienionych. Opisują także sztukę, poezję, literaturę jako „miejsce teologiczne” (locus theologicus), w którym można spotkać, odnaleźć Boga. Pozostawmy dogłębne analizy specjalistom, skupmy uwagę na podstawowych źródłach teologii, a jeszcze dokładniej na opracowaniu bibliotecznym zawierających je pozycji. Analizy ograniczymy do formułowania charakterystyk rzeczowych w języku haseł przedmiotowych KABA.

Teksty ksiąg świętych są fundamentem tzw. „religii ksiąg” – judaizmu, chrześ-

* Grażyna M. Wilczyńska – mgr filozofii, starszy kustosz dyplomowany Biblioteki Uniwersyteckiej KUL

¹ Tekst jest częścią, przygotowywanego do publikacji, podręcznika katalogowania przedmiotowego.

² Badania religii niezwiązane z jej wyznawaniem składają się na religioznawstwo.

cijaństwa i islamu. Uznane są przez nie za teksty zawierające treści objawione, spisane przez człowieka pod natchnieniem Boga (chrześcijaństwo), zawierające objawienie Boże (islam). Stanowią podstawę doktryny, kultu, życia duchowego i moralnego.

Podstawowymi dokumentami spotykanymi w katalogowaniu są teksty ksiąg świętych, wydawane wielokrotnie i w wielu wersjach językowych. Ich znaczenie jest ogromne nie tylko dla religii, ale także dla szeroko rozumianej kultury. Należą do najczęściej publikowanych pozycji. Do tej grupy tekstów, oprócz Biblii i Koranu, zaliczamy też księgi święte hinduizmu i buddyzmu, chociaż pełnią w tych religiach nieco odmienną rolę.

Przed sporządzeniem rekordów bibliograficznych ksiąg świętych wprowadzane są do kartoteki wzorcowej rekordy haseł wzorcowych (formalnych) tytułów ujednoliconych, które wykorzystywane są następnie w polach 130 i 730 rekordów bibliograficznych.

Teksty ksiąg świętych są wyłączone z katalogowania przedmiotowego³. W ich rekordach bibliograficznych nie umieszczamy żadnych haseł przedmiotowych.

Zasada ta dotyczy wydań tekstów ksiąg świętych we wszystkich wersjach językowych; w przypadku Biblii także tekstu przygotowanego do druku przez różne wyznania chrześcijańskie.

Hasła przedmiotowe rozwinięte typu [*Tytuł księgi świętej*] - - *wersje* są adekwatnymi charakterystykami rzeczowymi opracowań na temat tłumaczeń, przekładów tejeż księgi na określony język. Powtórzymy, można je stosować jedynie do opracowań, a nie tekstów przekładu księgi świętej. W katalogowaniu przedmiotowym określnik rzeczowy - - *wersje* [+ *przymiotnik od nazwy języka*] zastępuje połączenie określników - - *tłumaczenia* [+ *przymiotnik od nazwy języka*] - - *historia i krytyka* stosowanego na po nazwach literatur i gatunków literackich.

Z wielu względów w praktyce katalogowania ksiąg świętych i literatury im poświęconej najczęściej spotykamy teksty Biblii oraz piśmiennictwo z zakresu biblistyki. Przede wszystkim, z jednej strony uczestniczymy w kulturze chrześcijańskiej, w której księgi Pisma Świętego zajmują miejsce wyjątkowe. Z drugiej chrześcijaństwo – jego doktryna – uznaje Biblię za księgę świętą spisaną pod natchnieniem Boga, ale redagowaną przez ludzi. Ten ludzki czynnik daje podstawy i uzasadnienie wieloaspektowym analizom tekstów biblijnych dopuszczanych, a nawet zalecanych przez chrześcijaństwo.

Także tematyka gromadzonego w bibliotekach polskich piśmiennictwa powoduje, że zasady katalogowania dokumentów na temat ksiąg świętych omówimy biorąc pod uwagę głównie, pozycje z zakresu biblistyki.

Reguła wyłączenia z katalogowania przedmiotowego dotyczy tekstów Biblii publikowanych in extenso, w całości i bez dodatkowych elementów pochodzących od wydawcy. Dopuszcza się natomiast do katalogowania przedmiotowego zbioru cytatów z Biblii oraz wydania interlinearne jej tekstu.

³ *Guide d'indexation RAMEAU*, [Paris] 2004, s. 310.

Wydania fragmentów ksiąg biblijnych opatrujemy hasłami przedmiotowymi typu: *[Tytuł księgi biblijnej]* - - *cytaty*.

- Kim jestem? 365 myśli biblijnych o człowieku. Wybór tekstów Bogusław Widła. Warszawa, 2000.

Biblia - - cytaty.

- Z głębokości ...: z nadzieją czekałem Pana. [Wstęp i wybór tekstów Jerzy Chełkowski; przekł. psalmów Marek Skwarnicki]. Poznań, 2003. Modlitwa Wieków.

Biblia. ST- - modlitwy.

Biblia. ST. Księga Psalmów - - cytaty.

Wydania interlinearne tekstów biblijnych, zawierające ich zapis w dwu językach, ściśle sobie przyporządkowany wraz z kodami gramatycznymi także opatrujemy hasłami przedmiotowymi. Stosujemy hasła typu: *[Tytuł księgi biblijnej]* - - *tłumaczenia interlinearne [+ przymiotnik od nazwy języka]*.

- Hebrajsko-polski Stary Testament. Księga Rodzaju: wydanie interlinearne z kodami gramatycznymi, transkrypcją oraz indeksem rdzeni. Przekł. i oprac. Anna Kuśmirek.

Biblia. ST. Księga Rodzaju - - tłumaczenia interlinearne polskie.

Oba określniki: - - *cytaty*; - - *tłumaczenia interlinearne + [przymiotnik od nazwy języka]* są, w tym przypadku, użyte jako określniki formy.

Jak wspomniano wcześniej, nie są katalogowane przedmiotowo teksty ksiąg świętych, w tym także Biblii, wydane in extenso. Natomiast katalogujemy przedmiotowo opracowania - piśmiennictwo analizujące teksty ksiąg świętych⁴ w wielu różnych aspektach. Wykorzystujemy wtedy w hasłach przedmiotowych rozwiniętych określniki z listy „Tytuły ksiąg świętych” (KSW), stosowane wyłącznie po tytułach ksiąg świętych oraz określniki powszechnego stosowania.

Hasła wzorcowe tytułów ujednoczonych (bez dopowiedzenia określającego język tekstu) po przekopowaniu do kartoteki wzorcowej haseł przedmiotowych stają się wyrażeniami języka KABA i jako takie dają podstawę do tworzenia haseł przedmiotowych rozwiniętych, służących do charakterystyk rzeczowych dokumentów. Taką funkcję mogą pełnić tylko po uzupełnieniu co najmniej jednym określnikiem. Nie stosujemy w katalogowaniu przedmiotowym haseł przedmio-

⁴ Tamże

towych prostych, składających się wyłącznie z tematu będącego tytułem ujednoliconym księgi świętej. Obowiązkowo musi być on uzupełniony określnikiem (określnikami)⁵.

W procesie katalogowania przedmiotowego piśmiennictwa z zakresu bibliistyki stosujemy zarówno hasła przedmiotowe rozpoczynające się od tematu Biblia, jak i od tytułów poszczególnych ksiąg i grup ksiąg biblijnych, np.:

Biblia

Biblia. ST

Biblia. ST. Księga Rodzaju

Biblia. NT

Biblia. NT. Ewangelia według św. Marka

Biblia. NT. Apokalipsa św. Jana

W razie potrzeby hasła te uzupełniamy sygnaturami biblijnymi, określającymi rozdziały i wiersze księgi. Sygnatury te wprowadzamy tylko w hasłach przedmiotowych rozwiniętych. „Oznaczenia te podaje się cyframi arabskimi. Oznaczenie rozdziału poprzedza się kropką i odstępem, oznaczenie wierszy poprzedza się przecinkiem i odstępem. Dla oznaczenia rozdziałów i wierszy nie stosuje się odrębnego podpoła”⁶. Na przykład:

Biblia. ST. Księga Rodzaju. 22, 10-14

Biblia. ST. Księga Kronik, 2. 34, 4-5

(W ostatnim przypadku pierwsza cyfra oznacza kolejną księgę – Drugą Księgę Kronik. Jej tytuł ujednolicony brzmi: *Biblia. ST. Księga Kronik, 2.* Dopiero następne cyfry są zapisem sygnatury biblijnej – oznaczeniem rozdziału i wierszy.)

Biblia. NT. Ewangelia według św. Mateusza. 16, 17-19

Biblia. NT. List do Efezjan. 4, 4-16

Sygnatura biblijna nie pełni funkcji określnika. Nie wprowadzamy takich haseł do kartoteki wzorcowej JHP KABA. Dopisujemy sygnatury biblijne, na potrzeby charakterystyki rzeczowej katalogowanej pozycji, w rozwiniętych hasłach przedmiotowych. Dla uzyskania poprawnego hasła przedmiotowego rozwiniętego należy je obowiązkowo uzupełnić określnikiem (określnikami). Na końcu tak utworzonego tematu nie stawiamy kropki, podobnie do zapisu innych haseł – tytułów ujednoliconych.

⁵ Tamże

⁶ *Hasła osobowe, korporatywne i tytułowe. Zasady sporządzania rekordów kartoteki haseł wzorcowych*, oprac. M. Gajowniczek-Woźniak [i in.], red. A. Pałuszkiewicz, M. Lenartowicz, Warszawa, 1999, s. 77.

Biblia. ST. Księga Wyjścia. 20, 1-17 - - krytyka, interpretacja

Biblia. NT. Dzieje Apostolskie. 17, 16-34 - - krytyka, interpretacja

Analogicznie traktujemy tematy: *Ojciec Nasz; Kazanie na Górze; Magnificat; Benedictus; Prolog Janowy*. Oznaczają one fragmenty Biblii jednoznacznie identyfikowane tytułami własnymi. Zastępują w kartotece haseł wzorcowych określone, wybrane perykopy biblijne. Podobnie tematy: *Rękopisy znad Morza Martwego; Źródło Q (biblistyka)*, oznaczające zbiór ksiąg biblijnych Starego Testamentu i hipotetyczny zbiór ksiąg ewangelii podlegają tym samym regułom. Tworzymy z nimi hasła przedmiotowe rozwinięte według zasad obowiązujących dla haseł rozpoczynających się od tematu – tytułu księgi świętej, w tym przypadku księgi biblijnej.

Brzmienie haseł wzorcowych tytułów ksiąg biblijnych, w kartotece wzorcowej NUKAT, oparte jest na kanonie Biblii przyjętym przez Kościół katolicki. Uzgodniono je z wersją polską, tzw. Biblią Tysiąclecia.

Najbardziej uniwersalnym (najogólniejszym) określnikiem przewidzianym do katalogowania literatury dotyczącej ksiąg świętych jest określnik rzeczowy - - krytyka, interpretacja. Używamy go wyłącznie po tytułach ksiąg świętych. Możemy stosować po nim określniki geograficzne, lokalizujące terytorialnie analizę księgi świętej, jak i określniki chronologiczne wskazujące jej czas, epokę. Dla opracowań na temat chrześcijańskiej egzegezy, interpretacji Biblii przeznaczono dwa specyficzne określniki chronologiczne - - 30-600 (*Kościół pierwotny*) i - - 600-1500 (*Średniowiecze*).

- Simonetti, Manlio: Między dosłownością a alegorią. Przyczynek do historii egzegezy patrystycznej. Kraków, 2000.

*Biblia - - krytyka, interpretacja - - (30-600) Kościół pierwotny
Ojcowie Kościoła*

- Wielgus, Stanisław: Badania nad Biblią w starożytności i średniowieczu. Lublin, 1990.

*Biblia - - krytyka, interpretacja - - (30-600) Kościół pierwotny
Biblia - - krytyka, interpretacja - - 600-1500 (Średniowiecze)*

Publikacje przedstawiające interpretację Biblii, poszczególnych ksiąg biblijnych, w duchu judaizmu opatrujemy hasłami przedmiotowymi: *Biblia. ST - - krytyka, interpretacja żydowska; [Tytuł księgi biblijnej] - - krytyka, interpretacja żydowska*

- Samely, Alexander: Rabbinic interpretation of scripture in the Mishnah. Oxford, 2002.

Biblia. ST - - krytyka, interpretacja żydowska
Miszna - - krytyka, interpretacja

Wśród publikacji poświęconych Biblii możemy wyróżnić kilka typowych. Jedne z nich to komentarze. Są to wydawnictwa, w których przytaczane są kolejno fragmenty (perykopy) biblijne uzupełnione komentarzem filologicznym, historycznym, teologicznym. Komentarz jest wielokrotnie obszerniejszy od perykopy (fragmentu tekstu biblijnego). Tego typu wydawnictwa opatrujemy hasłem przedmiotowym, które składa się z tematu [*Tytuł księgi biblijnej*] i określnika formy - - komentarze.

- Księga Jeremiasza. Tł., wstęp i komentarz ks. Lech Stachowiak. Lublin, 1997.

Biblia. ST. Księga Jeremiasza - - komentarze

- Fausti, Silvano: Rozważaj i głoś ewangelię. Wspólnota czyta Ewangelię wg św. Jana. T.1. Tł. Bruno A. Gancarz. Kraków, 2004.

Biblia. NT. Ewangelia według św. Jana - - komentarze

Komentarze biblijne opracowywane są w ośrodkach studiów biblijnych – akademickich i innych. Mają charakter prac naukowych. Nie są nimi luźne, drobne uwagi na temat ksiąg biblijnych.

Komentarze biblijne można porównywać z komentarzami prawnymi do kodeksów i ustaw. W obu typach wydawnictw komentarz wielokrotnie przekracza objętościowo przytaczany tekst biblijny czy przepisów prawnych. Oba rodzaje komentarzy opracowywane są przez osoby, zespoły do tego przygotowane i uprawnione.

Kolejnym typowym wydawnictwem są wstępy do Pisma Świętego. Gromadzą one wiadomości pozwalające poprawnie rozumieć tekst księgi biblijnej. Jednak nie mają one struktury „przemiennej” – fragmentów księgi świętej i objaśnień. W jednorodnym tekście przekazują wiadomości o księdze, kontekście jej powstania, redakcji, wiadomości historyczne o epoce itd. Również ten typ publikacji ma najczęściej charakter naukowy. Opatrujemy je hasłem przedmiotowym: *Biblia - - wstępy* lub [*Tytuł księgi biblijnej*] - - wstępy.

- Langkammer, Hugolin: Wprowadzenie do Ksiąg Nowego Testamentu. Wrocław, 1997.

Biblia. NT - - wstępy

W katalogowaniu spotykamy także, chociaż dużo rzadziej, wstępy do Koranu. Opatrujemy je hasłami przedmiotowymi rozwiniętymi: *Koran - - wstępy*.

Pozycje na temat teologii, doktryny wiary, zawartej w księgach świętych (dotyczy Biblii i Koranu) opatrujemy hasłem przedmiotowym: *Biblia - - teologia* lub *Koran - - teologia*.

Jeżeli publikacja omawia myśl teologiczną zawartą w konkretnej księdze biblijnej lub jej fragmencie, tworzymy hasło przedmiotowe rozwinięte typu [*Tytuł księgi biblijnej*] - - *teologia*, np.: *Biblia. NT. Listy św Pawła - - teologia*; *Biblia. ST. Księga Hioba - - teologia*

- Duchowość Starego Testamentu. Antonio Fanuli CM [et al.]; Tł. Maria Pierzchała OssR. Kraków, 2002. Historia duchowości. T.1.

Biblia. ST - - teologia

- Zbroja, Bogdan: Znaczenie terminów własnych Ewangelii św. Jana dla jej teologii. Kraków, 2002.

Biblia. NT. Ewangelia według św Jana - - teologia

Biblia. NT. Ewangelia według św Jana - - język

Biblia. NT. Ewangelia według św Jana - - terminologia

Czasem publikacja nie omawia całości myśli teologicznej zawartej w księdze świętej, ale przedstawia szczegółowe zagadnienie w ujęciu teologii biblijnej. Formułujemy wtedy hasło przedmiotowe: [*Temat szczegółowy*] - - *nauczanie biblijne*.

- Widła, Bogusław: Teologia antropologiczna Starego Testamentu. Warszawa, 2004.

Biblia. ST - - teologia

Człowiek (teologia żydowska)

Człowiek (teologia) - - nauczanie biblijne

- Witczyk, Henryk: Pascha Jezusa odpowiedzią Boga na grzech świata. Eschatologiczna ofiara Ekspiacji i Nowego Przymierza. Lublin, 2003.

Biblia - - teologia

Odkupienie ludzi przez Chrystusa - - nauczanie biblijne

Ofiara - - nauczanie biblijne

Pokuta - - nauczanie biblijne

Grzech - - nauczanie biblijne

Dla analogicznych prac przedstawiających teologię islamu – odwołujących się do Koranu - tworzymy hasło: *Koran - - teologia* – dla opracowań całości myśli

teologicznej zawartej w Koranie. Do prac omawiających zagadnienia szczegółowe w oparciu o myśl teologiczną zawartą w Koranie stosujemy hasła typu: *[Temat]* - - *nauczanie koraniczne*.

Hasło *[Temat]* - - nauczanie biblijne wskazuje przedmiot, którego ujęciu w Biblii jest poświęcona katalogowana pozycja. Drugie hasło tworzymy dla wskazania księgi biblijnej lub jej fragmentu, będącej przedmiotem analizy.

Katalogowana pozycja otrzymuje wtedy dwa hasła przedmiotowe:

[Temat] - - *nauczanie biblijne*;

[Tytuł księgi biblijnej] - - *teologia*.

W przypadku bardzo szczegółowo określonej perykopy drugie hasło może przyjąć brzmienie: *[Tytuł księgi biblijnej. Sygnatura biblijna]* - - *krytyka, interpretacja*.

- Aletti, Jean-Noel: *Israel et loi dans lettre aux Romains*. Paris, 1998.

Biblia. NT. List do Rzymian - - krytyka, interpretacja

Prawo i Ewangelia - - nauczanie biblijne

Analogicznie opracowujemy pozycje poświęcone teologii Koranu.

- Nosowski, Jerzy (1921-1999): *Teologia Koranu. Wykład systematyczny*. Warszawa, 1970.

Koran - - teologia

Publikacje omawiające historię wydarzeń biblijnych, zwłaszcza ksiąg narracyjnych, opatrujemy hasłem przedmiotowym: *Biblia - - historia wydarzeń*. Jeszcze częściej hasłem typu *[Tytuł księgi biblijnej]* - - *historia wydarzeń*, gdyż przeważają prace omawiające historię wydarzeń opisanych w pojedynczej księdze lub grupie ksiąg biblijnych. Całość wydarzeń biblijnych, ze względu na ich bogactwo, jest niezmiernie rzadko przedstawiana.

- Langkammer, Hugolin: *Apostoł Paweł. Od nawrócenia aż po Rzym*. Lublin, 2002. *Jak Rozumieć Pismo Święte*. 12.

Paweł Apostoł (św. ; ca 8-ca 67) - - biografia

Paweł Apostoł (św. ; ca 8-ca 67) - - krytyka i interpretacja

Biblia. NT. Dzieje Apostolskie - - historia wydarzeń

Spotykamy także publikacje omawiające wydarzenia biblijne na tle wydarzeń epoki, historii powszechnej, korzystające z wyników historycznych badań okresu

starożytnego, archeologii. Tego typu wydawnictwa opatrujemy hasłami przedmiotowymi: *Biblia - - historia wydarzeń współczesnych*; [Tytuł książki biblijnej] - - *historia wydarzeń współczesnych*.

- Keller, Werner: Śladami Biblii. Stary Testament w świetle badań naukowych. Przekł. Marek Zybura. Diēpholz, [1998].

Biblia. ST - - historia wydarzeń współczesnych

Wśród publikacji z zakresu historii biblijnej dość dużą grupę stanowią pozycje poświęcone postaciom biblijnym. Są wśród nich zarówno opracowania na temat postaci historycznych, o których wiadomości znajdujemy także w źródłach pozabiblijnych, jak i tych, których opisy występują wyłącznie w tekstach biblijnych, czasem tylko apokryficznych. Przykładami postaci historycznych mogą być: król Cyrus i namiestnik Poncjusz Piłat; natomiast postaci biblijnych - prorok Jeremiasz, Szymon z Cyreny. Wiele z nich doczekało się obfitej i bardzo różnorodnej literatury. Pozycje te opatrujemy odpowiednimi hasłami osobowymi, np. *Pilatus*, *Pontius (1..-2..)*; *Szymon z Cyreny*, ewentualnie uzupełnionymi określnikami.

- Ciecieląg, Jerzy: Poncjusz Piłat, prefekt Judei. Kraków, 2003. Biblioteka Zwójów. Tłó Nowego Testamentu. T. 11.

Pilatus, Pontius (1..-2..)

Biblia. NT - - historia wydarzeń współczesnych

Centralną postacią całego Nowego Testamentu jest Jezus z Nazaretu. Jemu poświęcona jest niezwykle bogata literatura teologiczna, ale także publikacje innego typu, zarówno naukowe jak i popularne oraz teksty literackie. W procesie katalogowania przedmiotowego należy zwrócić baczną uwagę na bogactwo wzorcowych haseł przedmiotowych odnoszących się do postaci Jezusa. Zdecydowana ich większość składa się z tematu: *Jezus Chrystus* i określnika związanego, odpowiadającego wydarzeniom z Jego życia, opisanym w Biblii, np.: *Jezus Chrystus - - wjazd do Jerozolimy*; *Jezus Chrystus - - wniebowstąpienie*. Stanowią one hasła wzorcowe JHP KABA gotowe do użycia w katalogowaniu przedmiotowym.

- Cantalamessa, Raniero: Tajemnica Przemienienia. [tł. Jarosław Merecki]. Kraków, 2002.

Jezus Chrystus - - przemienienie - - medytacje

Jezus Chrystus - - historie doktryn

Biblia. NT. List do Filipian. 2, 5-11 - - medytacje

Biblia. NT. List do Kolosan. 1, 15-20 - - medytacje

Prolog Janowy - - medytacje

Wcielenie - - medytacje

W razie potrzeby uzupełniamy je dodatkowo określnikami formy, rzadziej określnikami rzeczowymi (- - *historia doktryn*; - - *nauczanie biblijne*), np.: *Jezus Chrystus - - męka - - historia doktryn*; *Jezus Chrystus - - dzieciństwo i młodość - - powieści*; *Jezus Chrystus - - chrzest - - w sztuce*.

- Wiszowaty, Edward: *Zmartwychwstanie. Centrum chrześcijańskiego przepowiadania. Studium na temat perykop wielkanocnych Ewangelii Mateusza (28, 1-20)*. Olsztyn, 1998.

Jezus Chrystus - - zmartwychwstanie - - nauczanie biblijne.

Biblia. NT. Ewangelia według św. Mateusza. 28, 1-20 - - relacje do Ewangelii.

Biblia. NT. Ewangelia według św. Mateusza. 28, 1-20 - - wykorzystanie homiletyczne

W zasobie leksyki JHP KABA odnajdujemy też hasła odnoszące się do postaci Maryi - Matki Jezusa z Nazaretu, ale jest ich zdecydowanie mniej. W tym przypadku także należy zwrócić uwagę na hasła składające się z tematu osobowego *Maryja (Matka Jezusa Chrystusa)* i określnika związanego, np.: *Maryja (Matka Jezusa Chrystusa) - - zwiastowanie*.

- Michel, Jean-Claude: *Wniebowzięcie Maryi Panny. Ekstaza miłości*. Przeł. Anna Ciosek. Warszawa, 1999.

Maryja (Matka Jezusa Chrystusa) - - wniebowzięcie.

W wielu publikacjach Biblia i Koran są analizowane jako teksty literackie. Dokumenty tego typu opatrujemy hasłami: *Biblia - - krytyka literacka* lub *Koran - - krytyka literacka*.

Publikacje analizujące pod względem literackim poszczególne księgi/grupy ksiąg biblijnych opatrujemy hasłami przedmiotowymi: *[Tytuł księgi biblijnej] - - język* lub *[Tytuł księgi biblijnej] - - styl*.

Określnik - - *krytyka literacka* jest określnikiem związanym, nie możemy go stosować po tytułach pojedynczych ksiąg biblijnych.

- Synowiec, Juliusz Stanisław. *Gatunki literackie w Starym Testamencie*. Kraków, 2003.

Biblia - - krytyka literacka

Biblia. ST - - krytyka formy

Pozycje poświęcone językowi ksiąg biblijnych i Koranu, w razie potrzeby opatrujemy także drugim hasłem przedmiotowym, którego temat brzmi: *Język hebrajski biblijny* lub *Język grecki biblijny* lub *Język arabski koraniczny*, w razie potrzeby uzupełniony odpowiednim określnikiem (określnikami).

- Dawson, David Allan: *Text-linguistics and Biblical Hebrew*. Sheffield, 1944.

Biblia. ST - - krytyka tekstu

Biblia. ST - - styl

Język hebrajski biblijny - - stylistyka

- Kata Mapkon – według Marka. Analiza gramatyczna, słownik grecko-polski. Pius Czesław Bosak. Pelplin, 2002.

Biblia. NT. Ewangelia według św. Marka - - język

Język grecki biblijny - - analiza gramatyczna

Język grecki biblijny - - słowniki polskie

Egzegezę biblijną charakteryzuje różnorodność metod. Prace wywodzące się z różnych szkół, podkreślają wagę wybranych elementów analizy tekstu, np. procesu redakcji księgi biblijnej, wykorzystywania jej w debatach - sporach ze współczesnymi redaktorów księgi, kontekst społeczny jej powstania itd. Wypracowano wiele specyficznych metod analizy biblijnej. We wstępach, zawartych w katalogowanych dokumentach, autorzy określają przyjmowaną metodę. Należy to uwzględnić w hasłach przedmiotowych poprzez stosowanie adekwatnych określników rzeczowych, określających wykorzystaną metodę, np.:

[Tytuł księgi biblijnej] - - krytyka formy

[Tytuł księgi biblijnej] - - krytyka kanoniczna

[Tytuł księgi biblijnej] - - krytyka narracji

[Tytuł księgi biblijnej] - - krytyka redakcyjna

[Tytuł księgi biblijnej] - - krytyka socjologiczna

- Kozyra, Józef: *Geneza Ewangelii*. Katowice, 2004.

Jezus Chrystus - - historyczność.

Jezus Chrystus - - nauczanie biblijne.

Biblia. NT. Ewangelie - - krytyka redakcyjna.

Biblia. NT. Ewangelie - - krytyka tekstu.

Nie uwzględniamy natomiast, w hasłach przedmiotowych tytułowych – rozpoczynających się od tytułu księgi biblijnej – konfesji, wyznania chrześcijańskiego autora pozycji. W razie potrzeby dodajemy drugie hasło przedmiotowe typu:

[Temat] - - aspekt religijny - - [nazwa religii/wyznania] lub [Temat] - - [nazwa religii/wyznania] lub [Nazwa religii/wyznania] - - doktryny.

Dokumenty Stolicy Apostolskiej na temat studiów biblijnych oraz inne prace przedstawiające oficjalne stanowisko Kościoła katolickiego na ten temat opatrujemy hasłem przedmiotowym: *Biblia - - studia i nauczanie - - Kościół katolicki*. W tym wypadku, wyjątkowo, nie możemy stosować określnika geograficznego po określniku rzeczowym - - *studia i nauczanie*. Połączenie określników - - *studia i nauczanie - - Kościół katolicki* stanowi tu nierozzerwalną całość.

- Interpretacja Biblii w Kościele. Dokument Papieskiej Komisji Biblijnej z komentarzem biblistów polskich. Przekł. i red. ks. Ryszard Rubinkiewicz. Warszawa, 1999.

Biblia - - studia i nauczanie - - Kościół katolicki

Biblia to zbiór kilkudziesięciu ksiąg. Zachodzą pomiędzy nimi wielorakie zależności⁷. Prace ukazujące związki pomiędzy księgami, grupami ksiąg biblijnych opatrujemy hasłami: [Tytuł księgi biblijnej] - - *relacja do [Tytuł księgi biblijnej]*. Często katalogowana pozycja otrzymuje dwa symetryczne hasła przedmiotowe. Ale nie jest to konieczne, jeżeli nie ma uzasadnienia w jej treści.

Pomiędzy księgami Starego i Nowego Testamentu istnieje wiele powiązań natury teologicznej, językowej i innej⁸. Nowy Testament nie jest w pełni zrozumiały bez znajomości Starego Testamentu, który go zapowiada i niejako w sobie zawiera. Jezus, głosząc ewangelię, wypełnia starotestamentowe proroctwa. Publikacje ukazujące te liczne związki opatrujemy hasłem przedmiotowym: *Biblia. NT - - relacja do Starego Testamentu*. Określnik - - *relacja do Starego Testamentu* może wystąpić także po tytułach poszczególnych ksiąg Nowego Testamentu.

- Klinkowski, Jan: *Zużytkowanie Starego Testamentu w Nowym. Studium egzegetyczne tekstów w Ewangeliach synoptycznych*. Wrocław, 2000.

Biblia. NT. Ewangelie synoptyczne - - relacja do Starego Testamentu

- Trela, Janusz: *Przypowieści Jezusa a starotestamentalne i rabinackie meszolim*. Lublin, 1997.

Jezus Chrystus - - przypowieści

⁷ Zagadnienie to ma bogatą literaturę przedmiotu. Jego omówienie odnajdujemy także we wstępach do Pisma Świętego i literaturze popularyzującej. Por. m.in.: W. J. Harrington, *Klucz do Biblii*, Warszawa 2002; A. Świerkówna, *Rozmowy o Biblii*, Warszawa 2004; A. Świerkówna, *Rozmów o Biblii ciąg dalszy*, Warszawa 2001; A. Świerkówna, *Rozmowy o Biblii. Nowy Testament*, Warszawa 2002.

⁸ Np. H. Langkammer: *Wprowadzenie do Ksiąg Nowego Testamentu*, Wrocław 1990.

Biblia - - przypowieści

Literatura rabinacka - - relacja do Nowego Testamentu

Przypowieści żydowskie - - historia i krytyka

Wyjątkowo bliskie powiązania zachodzą pomiędzy trzema ewangeliami - według Marka, Mateusza i Łukasza. Ujawniają się one w paralelizmie struktury naracyjnej i podobieństwie słownictwa. Pozwala to na zestawienie w równoległych kolumnach (synopsach) ich, odpowiadających sobie treścią, fragmentów. Ewangelie te określane są jako synoptyczne.

Analizy tekstów tych ewangelii dały podstawy teorii „dwóch źródeł”, której elementem jest teza o istnieniu źródła Q. Ten hipotetyczny, nie zachowany dokument, złożony przede wszystkim z wypowiedzi (logia) Jezusa, miał być drugim, poza ewangelią Marka, źródłem dla Mateusza i Łukasza⁹.

- Paciorek, Antoni: Q – Ewangelia Galilejska. Lublin, 2001.

Biblia. NT. Ewangelie synoptyczne - - krytyka redakcyjna

Źródło Q (biblistyka) - - komentarze

Źródło Q (biblistyka) - - krytyka tekstu

Głębokie związki teologiczne Starego i Nowego Testamentu odnajdujemy analizując tzw. figury biblijne. Niektóre wydarzenia i osoby Starego Testamentu, pod postacią symbolu, przekazują treści, które w pełni zostały rozwinięte dopiero w Nowym Testamencie. Przykładowo: potop biblijny i przejście przez Morze Czerwone są figurami chrztu, waży miedziany na drzewie figurą Jezusa na krzyżu, Ewa – Maryi itd.

- Typologie biblique. De quelques figures vives. P. Beauchamp [et al.] ouvrage publié sous la direction de Raymond Kuntzmann. Paris, 2002. Lectio Divina.

Typologia (teologia)

Związki Biblii z literaturami kulturowych kręgów jej powstania lub wielowiekowego oddziaływania ukazujemy poprzez stosowanie haseł przedmiotowych wyrażających te relacje, np.: *Literatura egipska - - relacja do Starego Testamentu*; *Literatura semicka - - relacja do Starego Testamentu*; *Literatura grecka - - relacja do Nowego Testamentu*; *Literatura rabiniczna - - relacja do Nowego Testamentu*. Hasła tego typu są hasłami wzorcowymi JHP KABA. Zanim zostaną użyte w opisie przedmiotowym dokumentu, muszą zaistnieć w KHW języka KABA jako hasła wzorcowe.

⁹ Np. J. Kudasiwicz, *Ewangelie synoptyczne dzisiaj*, Warszawa 1986; S. Gądecki, *Wstęp do Ewangelii Synoptycznych*, Gniezno 1992.

- Trela Janusz: *Przypowieści Jezusa a starotestamentowe i rabinackie meszolim*. Lublin, 1997

Jezus Chrystus - - przypowieści

Biblia - - przypowieści

Literatura rabiniczna - - relacja do Nowego Testamentu

Przypowieści żydowskie - - historia i krytyka

Tekst Biblii był i jest publikowany w wielu wersjach językowych. Tłumaczenia na ten sam język narodowy mogą dodatkowo różnić się ze względu na interpretację przyjętą przez dany Kościół chrześcijański, wyznanie. Tworząc charakterystyki rzeczowe opracowań na temat tłumaczeń Biblii, w haśle przedmiotowym rozwiniętym możemy temat *Biblia*/[*Tytuł książki biblijnej*] uzupełnić określnikiem rzeczowym typu - - *wersje* [*przymiotnik od nazwy języka/wyznania*]

Prace poświęcone analizie konkretnego tłumaczenia opatrujemy najczęściej dwoma hasłami przedmiotowymi, np.: *Biblia - - wersje polskie - - Biblia Wujka*; *Biblia - - wersje polskie - - 16 w.* Nie stosujemy dodatkowych określników, poza określnikami formy, po haśle przedmiotowym typu: *Biblia - - wersje* [*przymiotnik od nazwy języka/wyznania*] - - *nazwa określonego tłumaczenia*]. Hasła takie są hasłami wzorcowymi JHP KABA. Przed użyciem w opisie przedmiotowym, muszą być wprowadzone do kartoteki wzorcowej języka KABA.

- Chmiel, Jerzy: *400 lat Biblii ks. Jakuba Wujka SJ (...)*. Wystawa przygot. pod kierunkiem ks. Józefa Andrzeja Nowobilskiego. Kraków, 1999.

Biblia - - wersje polskie - - Biblia Wujka - - wystawy

W praktyce katalogowania często spotykamy zbiory kazań, homilii osnutych wokół tekstów biblijnych. Opatrujemy je hasłami przedmiotowymi typu: [*Tytuł książki biblijnej*] - - *kazania*.

- Quoist, Michel: *Czas dla Boga. Kazania telewizyjne*. Tł. Mieczysław Rzepniewski, Helena Sobieraj. Kraków, 1998.

Biblia. NT. Ewangelie - - kazania

Czasem kazania te są uporządkowane zgodnie z przebiegiem roku liturgicznego. Wtedy ich zbiory opatrujemy tematem formalnym: *Kazania liturgiczne*.

Dużą grupę, wśród katalogowanych pozycji, stanowią zbiory rozważań, medytacji biblijnych. Nie mają charakteru prac naukowych. Należą do piśmiennictwa ascetyczno-formacyjnego. Tworząc ich charakterystyki rzeczowe wykorzystujemy hasła przedmiotowe typu: [*Tytuł książki biblijnej*] - - *medytacje*.

- Lucado, Max: On wciąż odsuwa kamienie. [Przekł. Zofia Grudzińska]. Warszawa, 1997.

Biblia. NT - - medytacje

Niezmiernie popularnymi obecnie wydawnictwami są zbiory opowiadań biblijnych¹⁰. Są to teksty pisane przez autorów współczesnych, odwołujące się do wydarzeń biblijnych. Mają one za zadanie przybliżenie i objaśnienie Biblii. Posiadają formę tekstów literackich. Adresowane są głównie do dzieci. Do ich katalogowania przedmiotowego używamy tematu *Opowiadania biblijne*. Może on być uzupełniony przymiotnikiem wskazującym język, w którym opowiadania te napisano, a także tytułem zbioru ksiąg biblijnych, do wydarzeń których się odwołują; np. *Opowiadania biblijne polskie. ST*. Hasła tego typu przed użyciem w opisie przedmiotowym muszą być wprowadzone do kartoteki wzorcowej JHP KABA.

- Biblia dla naszych dzieci na trzecie tysiąclecie. [Oprac. Barbara Poniatowska; il. Helena Sawicka]. Lublin, 2001.

Opowiadania biblijne polskie

- Ćwierz, Anna: Ewangelia Jezusa dla najmłodszych. [Tekst Anna Ćwierz; Il. Marcin Piwowarski]. Kielce, 2003.

Opowiadania biblijne polskie - - NT. Ewangelie

Teologia katolicka opiera się także na Tradycji. Według teologii katolickiej istnieje jedno źródło objawienia – Bóg. Jego przekaznikami są Pismo Św. i Tradycja Kościoła, które wzajemnie się łączą i przenikają¹¹. W skład Tradycji wchodzi: patrologia (nauczanie Ojców Kościoła), symbole wiary i Magisterium Kościoła¹².

Za pierwszych świadków Tradycji uważa się Ojców Kościoła. Teologia patrystyczna dała podstawy sformułowania doktryny, prawd wiary chrześcijańskiej. Tworzona w oparciu o ciągle żywą tradycję apostołów i bezpośrednich świadków życia i nauczania Jezusa korzystała jednocześnie z przedchrześcijańskiej myśli filozoficznej. Teologia okresu patrystycznego ma wyjątkową pozycję w całym chrześcijaństwie. W teologii katolickiej ma znaczenie szczególne – jako jedno ze źródeł poznania teologicznego.

¹⁰ G. L e w a n d o w i c z, *Adaptacje Biblii dla dzieci w Polsce w XX wieku. Bibliografia*, Warszawa 2003.

¹¹ S. C. N a p i ó r k o w s k i, *Jak uprawiać teologię*, Wrocław 1994, s. 101.

¹² Od Tradycji Kościoła należy odróżnić tradycje teologiczne, dyscyplinarne, liturgiczne i pobożnościowe, jakie ukształtowały się w ciągu wieków w Kościołach lokalnych. Stanowią one szczególne formy, przez które wielka Tradycja wyraża się odpowiednio do różnych miejsc i czasów.

Pojedyncze teksty Ojców Kościoła wyróżniamy jedynie poprzez dodanie określnika formy - - *wydawnictwa przed 1800* do hasła przedmiotowego adekwatnego do treści katalogowanej pozycji. Określnik formy - - *wydawnictwa przed 1800* oznacza czas powstania tekstu, a nie czas publikacji katalogowanej pozycji.

- Origenes: Komentarz do Ewangelii św. Jana. Cz.2. Tł. Stanisław Kalinkowski, wstęp, Warszawa, 1981.

Biblia. NT. Ewangelia według św. Jana - - komentarze - - wydawnictwa przed 1800

Często katalogujemy pozycje omawiające przedstawienie wybranego zagadnienia w myśli Ojców Kościoła. Opatrujemy je hasłami przedmiotowymi, których temat wyraża przedmiot katalogowanej pozycji, uzupełniony określnikiem rzeczowym - - *nauczanie Ojców Kościoła*.

- Bunge, Gabriel: Gliniane naczynia. Praktyka osobistej modlitwy według tradycji świętych Ojców. Przekł. Jerzy Bednarek, Arkadiusz Ziernicki. Kraków, 2002.

Modlitwa - - nauczanie Ojców Kościoła

Teksty wyznania wiary – symbolu wiary nie są publikowane odrębnie ze względu na swą zwięzłą formę. Ukazują się jednak pozycje poświęcone ich analizie.

- Margerie, Bertrand de: Les Pères de l'Église commentent le Credo. Paris, 1998.

Apostolski symbol wiary - - nauczanie Ojców Kościoła

Nicejsko-Konstantynopolitański symbol wiary - - nauczanie Ojców Kościoła

Literatura wczesnochrześcijańska - - tematy, motywy

Teologia dogmatyczna - - 30-600 (Kościół pierwotny)

Innym doniosłym źródłem katolickiej myśli teologicznej są dokumenty Urzędu Nauczycielskiego Kościoła – dokumenty soborów, nauczanie papieskie, dokumenty episkopatów. Do katalogowania przedmiotowego wielotematycznych zbiorów dokumentów Magisterium Kościoła wykorzystujemy tematy formalne: *Dokumenty soborowe; Bulle papieskie; Dokumenty papieskie; Dokumenty episkopatów*. W razie potrzeby precyzujemy je, dodając określniki chronologiczne.

- Dokumenty Soborów powszechnych. Tekst grecki, łaciński, polski. T. 2. Konstantynopol IV, Lateran I, Lateran II, Lateran III, Lateran IV, Lyon II, Vienne: (869-1312). Układ i oprac. Arkadiusz Baron, Henryk Pietras; [tł. Arkadiusz Baron et al.]. Kraków, 2004.

Dokumenty soborowe - - 600-1500 (Średniowiecze)

Sobory powszechne - - 600-1500 (Średniowiecze) - - źródła

- Original papal documents in England and Wales from the accession of pope Innocent II to the death of pope Benedict XI: (1198-1304). [comp.] by Jane E. Sayers. Oxford, 1999.

Bulle papieskie

Chrześcijaństwo - - Wielka Brytania - - Anglia - - 600-1500 (Średniowiecze) - - źródła

Chrześcijaństwo - - Wielka Brytania - - Walia - - 600-1500 (Średniowiecze) - - źródła

Papiestwo - - 1054-1309 - - źródła

- Listy Papieskie Episkopatu Polski 1945-2000. Cz. 1. Marki, 2003.

Dokumenty episkopatów - - 1945-1970

Kościół katolicki - - Polska - - 1945-1970 - - źródła

Zbiory uchwał, konstytucji jednego soboru opatrujemy hasłem przedmiotowym składającym się z tematu [*Nazwy soboru*] uzupełnionego określnikiem formy - - *uchwały*.

- Sobór Watykański II: konstytucje, dekryty, deklaracje. Tekst polski, nowe tłumaczenie. Red. Maria Przybył. Poznań, 2002.

Sobór Watykański (2 ; 1962-1965) - - uchwały

Gdy katalogujemy przedmiotowo odrębnie wydane konstytucje, deklaracje soborowe, odnajdujemy w treści zagadnienie, któremu są one poświęcone. Formułujemy hasła przedmiotowe, których temat adekwatnie wyraża przedmiot dokumentu i uzupełniamy go określnikiem formy - - *dokumenty soborowe*.

- Dekret o apostołstwie świeckich. „Apostolicam actuositatem.” Tł. z łac.; wprowadzenie Andrzej Zuberbier. Wrocław, 1986. Sobór Watykański II.

Świeccy - - dokumenty soborowe

- Konstytucja duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym. Wyd. 2. Wrocław, 1986. Sobór Watykański II.

Kościół i społeczeństwo - - dokumenty soborowe

W wypadku katalogowania publikacji omawiającej deklarację lub dekret soborowy należy utworzyć hasło przedmiotowe proste [*Tytuł dokumentu soborowego*]. Źródłem haseł wzorcowych tytułu ujednoczonego jest kartoteka haseł formalnych, z której przekopiuujemy potrzebne hasło do kartoteki JHP KABA. Gdy mamy do czynienia z analizą, komentarzem dokumentu soborowego, należy utworzyć hasło przedmiotowe [*Tytuł dokumentu soborowego*] - - *komentarze tekstu*.

- Lubac, Henri de: Słowo Boga w historii człowieka. Objawienie Boże. Tł. Beata Czarnomska. Kraków, 1997. Żywa Wiara. 7.
Sobór Watykański (2; 1962-1965). Constitutio dogmatica de divina revelatione
Objawienie - - Kościół katolicki - - 1965-

Dokumenty papieskie to teksty encyklik, listów apostolskich, adhortacji. Pozycji takich nie opatrujemy hasłem przedmiotowym typu: [*Nazwa osobowa papieża*] - - *nauczania*.

- Jan Paweł II: Encykliki i adhortacje 1979-1981. Warszawa, 1983.

Dokumenty papieskie - - 1970-2000
Kościół katolicki - - doktryny - - 1965-

Jeżeli zbiór dokumentów – nauczania papieskiego ograniczony jest do jednego, wybranego zagadnienia, uwzględniamy to w formułowanych hasłach przedmiotowych. W praktyce katalogowania spotykamy odrębnie wydane teksty papieskich encyklik, adhortacji, listów apostolskich. Opatrujemy je odpowiednimi hasłami przedmiotowymi, uzupełnionymi określnikiem formy - - *dokumenty papieskie*.

- Jan Paweł II: List apostolski „Rosarium Virginis Mariae” Ojca Świętego Jana Pawła II do biskupów, duchowieństwa i wiernych o Różańcu Świętym. Kraków, 2002.

Różaniec (modlitwa) - - dokumenty papieskie

Czasem mamy do czynienia z antologiami tekstów nauczania papieskiego na wybrany temat.

- I diritti dell'uomo nell'insegnamento della Chiesa: da Giovanni XXIII a Giovanni Paolo II. Raccolta di testi del Magistero della Chiesa cattolica: (1958-1998). Giorgio Filibeck [Pontificio Consiglio della Giustizia e della Pace]. Citta del Vaticano, 2001.

Prawa człowieka - - dokumenty papieskie

Prawa człowieka - - aspekt religijny - - Kościół katolicki

Do nauczania Kościoła należą także dokumenty konferencji episkopatów krajowych i regionalnych. Zazwyczaj dotyczą one szczegółowych zagadnień.

- Biskupi polscy wobec integracji europejskiej. Warszawa [Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski], 2002. Kościół, Współczesność, Wyzwania. Nr 3

Europa - - zjednoczenie - - dokumenty episkopatów

- W trosce o nową kulturę życia i pracy. List społeczny Episkopatu Polski na temat bezrobocia. Tarnów, 2002.

Bezrobocie - - dokumenty episkopatów

Praca - - dokumenty episkopatów

Oficjalne dokumenty Kościoła katolickiego poświęcone wybranemu zagadnieniu opatrujemy hasłami przedmiotowymi typu [*Temat*] - - *dokumenty soborowe*; [*Temat*] - - *dokumenty episkopatów*; [*Temat*] - - *dokumenty papieskie*. Wymienione określniki formalne stosujemy bezpośrednio po temacie (niezależnie od posiadania lub braku konotacji religijnej). Nie należy ich poprzedzać określnikiem rzeczowym - - *aspekt religijny*. Wskazane jest natomiast stosowanie innych określników rzeczowych precyzujących temat, przez co lepiej wyrażany jest przedmiot katalogowanej pozycji.

Nie stosujemy określnika formy - - *dokumenty papieskie* do tekstów dokumentów dykasterii – kongregacji watykańskich. Publikacje tego rodzaju otrzymują hasła przedmiotowe typu [*Temat*] - - *aspekt religijny* – Kościół katolicki; lub [*Temat*] - - *Kościół katolicki*. Pierwsze rozwiązanie stosujemy, gdy mamy do czynienia z tematem bez konotacji religijnej, drugie - gdy temat taką konotację posiada.

Zwróćmy jeszcze uwagę na ogólną zasadę katalogowania przedmiotowego. Zgodnie z porządkiem prekoordynacji określniki formalne umieszczamy na końcu haseł przedmiotowych rozwiniętych i poprzedzamy je wskaźnikiem „\v”. Jednak gdy katalogujemy pozycje na temat tego typu wydawnictw, stają się one określnikami rzeczowymi i uzupełniamy je określnikiem - - *historia i krytyka*. Prawdopodobnie taka zachodzi także w katalogowaniu przedmiotowym pozycji na temat kazań, komentarzy biblijnych, medytacji itd.

- Małecki, Zdzisław (1939-): *Peszery do Księgi Izajasza*. Katowice, 2004.

Biblia. ST. Księga Izajasza - - komentarze - - starożytność - - historia i krytyka

Biblia. ST. Księga Izajasza - - krytyka, interpretacja żydowska - - starożytność

Rękopisy znad Morza Martwego. 4Q - - krytyka, interpretacja

Rękopisy znad Morza Martwego. 4Q - - krytyka tekstu

Wspólnota Qumran - - teologia

DIE THEMATISCHE KATALOGISIERUNG VON QUELLEN DER THEOLOGIE

Zusammenfassung

Im vorliegenden Artikel werden die Prinzipien der Anfertigung gegenständlicher Beschreibungen bei Anwendung der Themenschlagwortsprache KABA vorgestellt. Die Analysen beschränken sich auf Bücher aus dem Bereich der christlichen Theologie. Berücksichtigt wurden die "Quellen der Theologie" – loci theologici – mit der Bibel als der grundlegendsten Quelle sowie der Lehre der Kirchenväter, der päpstlichen Unterweisung, den Konzilsdokumenten und den Dokumenten der jeweiligen Bischofskonferenzen. Vorgestellt wurden außerdem die Prinzipien der thematischen Katalogisierung des Schrifttums auf dem Gebiet der Bibelwissenschaft und des die übrigen Quellen der Theologie betreffenden Schrifttums.

Aus dem Polnischen übersetzt von Herbert Ulrich